

met een stem die om bloedige wraak eischte, en begeleid door het geschrei der weezen, die aandoenlijk waren gestemd door de plechtigheid.

Eindelijk werd er een onheilspellende getuige voorgebracht, het liefje van de mannen die met messen om haar hadden gevochten; het was een schepsel zonder naam, zonder leeftijd, bijna zonder sekse; lang, mager, zwart, en als verteerd door ellende en ondeugd, 't eenige dat nog scheen te spreken uit haar vurige oogen. Haar gezicht alleen wekte reeds walging. De aanklagers hadden haar daarom alléén doen verschijnen. Rustig plaatste zij zich daar tegenover den Christus, de wetten en al die strenge gezichten, met de zekerheid van iemand die in hemdsmouwen wel politieagenten en douanen heeft gezien; haar vuile zwarte hand naar het ivoren kruis opheffend, zooals een maagd voor het altaar zou hebben gedaan, bekrachtigde zij haar woorden met een vloek, de vuile rozenkrans kussende, die uit haar verwelkten boezem naar beneden hing.

— Hoe heet gij?

— Malerba. *)

En daar het publiek, als om zich even te verpoozen van dit droevige tooneel, begon te lachen, voegde zij er bij:

— Ja en hem noemden zij Malannata. †) Hier wees zij naar den beschuldigde op de bank.

— Van wie zijt ge een dochter?

— Van niemand.

— Hoe oud zijt gij?

— Dat weet ik niet.

— Welk beroep oefent gij uit?

Zij scheen een antwoord te zoeken.

— Vrouw van de wereld, zei ze eindelijk.

Het publiek barstte weer in een schaterlach uit. De president luidde met de schel om stilte te gebieden.

— Ja vrouw van de wereld — begon zij weer als om een uitleg aan haar woorden te geven.

— Nu dit, dan dat.

— Goed, wij hebben 't al begrepen, viel de voorzitter in.

— Kent ge den beschuldigde al lang?

— Ja mijnheer, drie jaar geleden heeft hij mij dit toegebracht — en te gelijk wees zij met trots op een lidteeken in haar wang, dat van het rechter oor tot de bovenlip liep.

— En hebt gij daarover geen ruzie gehad?

— Neen, het was een teeken dat hij van mij hield.

— Waart gij tegenwoordig bij den moord van Rosario Testa?

— Ja mijnheer, het gebeurde bij Marina op Allerheiligendag.

*) Onkruid.

†) Ramp.